Rok 2060 - Vondráčková, Lucie

Vám
Lidem minulým
Svý
Psaní posílám
Svět můj
Je dědictví po Vás
Rok zní
Dvatisícešedesát

Já
Holka budoucí
Teď mám
Právo se tě ptát
Co s ním
S mým světem zničeným
Co nám
Po vás zůstává

Já
Holka budoucí
Se ptám
Jak my máme žít

Svět digitální mám
Není to pěkný
A ani náhodou
S umělou oblohou
Nestačí nám
O vzduchu dám si zdát
Hned jak se setmí
Že masku dýchací nesundám
Za to
Díky vám

Vám
Lidem minulým
Pláč
Z dálky posílám
Kdo z vás
Tak ničí lesy nám
Co nám
Po vás zůstat má
Já
Holka budoucí
Se ptám
Jak s tím máme žít

Strom digitální znám
Nemá moc větví
A ani náhodou
S umělou
Oblohou
Nebaví nás
A digitální pták
Lítat už nesmí
Tak musím vážne žít
V budoucím století
Jen dík vám

Já
Holka budoucí
Znám
Příští století
Svět můj
Je dědictví po vás
Rok zní
Dvatisícešedesát
Za všechno díky vám